

31985L0433

1985 9 24

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 253/37

TARYBOS DIREKTYVA

1985 m. rugsėjo 16 d.

dėl farmacijos diplomų, pažymėjimų ir kitų oficialią kvalifikaciją patvirtinančių dokumentų abipusio pripažinimo, įskaitant priemones, padedančias veiksmingai naudotis su tam tikra farmacine veikla susijusia įsisteigimo teise

(85/433/EEB)

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 49 ir 57 straipsnius,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽²⁾,

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto išvadą ⁽³⁾,

kadangi sutartyje numatyta, jog pasibaigus pereinamajam paslaugų tarnybų steigimo ir paslaugų teikimo laikotarpiui yra draudžiama bet kokia diskriminacija dėl pilietybės; kadangi šis tautiniu požiūriu paremtas principas taikomas išduodant bet kokią pažymėjimą, kuris yra būtinas norint verstis tam tikra veikla, taip pat registruojantis profesinėse organizacijose arba organuose arba tampant jų nariais;

kadangi vis dėlto reikėtų priimti tam tikras nuostatas, kad būtų galima lengviau ir veiksmingiau pasinaudoti įsisteigimo teise;

kadangi remiantis Sutarties 54 straipsnio 3 dalies h punkto nuostatomis valstybėms narėms draudžiama teikti bet kokią pagalbą, kuri prieštarautų įsisteigimo reikalavimams;

kadangi remiantis Sutarties 57 straipsnio 1 dalies nuostatomis turi būti priimtose direktyvos dėl abipusio diplomų, pažymėjimų ir kitų kvalifikaciją įrodančių dokumentų pripažinimo;

kadangi farmacijos studijos įvairiose valstybėse narėse skiriasi, būtina nustatyti tam tikras koordinuojančias nuostatas, kad tokios

valstybės narės galėtų įgyvendinti abipusį diplomų, pažymėjimų ir kitų kvalifikaciją įrodančių dokumentų pripažinimą; kadangi tokia koordinacija numatyta 1985 m. rugsėjo 16 d. Tarybos direktyva 85/432/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių tam tikrą veiklą farmacijos srityje, nuostatų derinimo ⁽⁴⁾;

kadangi tam tikrose valstybėse narėse verstis tam tikra farmacine veikla leidžiama tik tiems asmenims, kurie ne tik turi atitinkamus diplomus, pažymėjimus arba kvalifikaciją įrodančius dokumentus, bet ir tam tikrą profesinę patirtį; kadangi šiuo požiūriu įvairių valstybių narių nuomonės nesutampa, rekomenduojama, kad kitoje valstybėje narėje įgyta praktinė patirtis būtų pripažinta tuo atveju, jei ji yra tokios pat trukmės;

kadangi tam tikros valstybės narės, besiremančios nacionaline visuomenės sveikatos politika, kurios metu, be kita ko, siekiama užtikrinti patenkinamą vaistų paskirstymą visoje teritorijoje, riboja naujų vaistinių, kurios gali būti atidarytos, skaičių, kai tuo tarpu kitose šalyse tokių nuostatų nėra; kadangi tokiomis aplinkybėmis dar per anksti išplėsti farmacijos diplomų, pažymėjimų arba kitų kvalifikaciją įrodančių dokumentų pripažinimo galias ir, kaip farmacininkų veiklos kontrolės priemonę, trumpiau negu trejus metus taikyti jas veikiančioms vaistinėms; kadangi Komisija ir Taryba privalo iš naujo apsvarstyti šį klausimą per tam tikrą laiką;

kadangi direktyva dėl abipusio diplomų pripažinimo neužtikrina mokslo dalykų, kurie įrašyti tokiuose diplomuose, lygiavertiškumo, turėtų galioti tik tie mokslo baigimo pažymėjimai, kurie išrašyti kilmės valstybės narės arba valstybės narės, iš kurios atvyko užsienio pilietis, kalba;

kadangi tam, kad nacionalinėms institucijoms būtų lengviau taikyti šią direktyvą, valstybės narės gali reikalauti, jog asmuo, atitinkantis šioje direktyvoje reikalaujamas mokymo sąlygas, kartu su mokslo baigimo pažymėjimu pateiktų savo kilmės šalies arba šalies, iš kurios jis atvyko, kompetentingų valdžios institucijų išduotą pažymėjimą, patvirtinantį, kad tie mokslo baigimo pažymėjimai yra būtent tie, kurie nurodyti šioje direktyvoje;

⁽¹⁾ OL C 35, 1981 2 18, p. 6 ir OL C 40, 1984 2 18, p. 4.

⁽²⁾ OL C 277, 1983 10 17, p. 160.

⁽³⁾ OL C 230, 1981 9 10, p. 10.

⁽⁴⁾ OL L 253, 1985 9 24, p. 34.

kadangi ši direktyva neturi įtakos nuostatomis, išdėstytoms konkrečių valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose, kuriomis draudžiama kompanijoms verstis tam tikra veikla arba joms taikomi tam tikri tokiai veiklai skirti reikalavimai;

II SKYRIUS

Diplomai, pažymėjimai ir kiti oficialią kvalifikaciją farmacijos srityje įrodantys dokumentai

kadangi sudėtinga nustatyti, koku mastu šiuo metu gali būti taikomos taisyklės, leidžiančios teikti farmacines paslaugas; kadangi dėl šių aplinkybių tokių taisyklių priimti laikinai nereikėtų;

2 straipsnis

kadangi vertinant rekomendacijas ir reputaciją, turėtų būti aiškiai skiriami reikalavimai, kurie turi būti įgyvendinti pradedant profesinę veiklą, ir tie, kuriuos įvykdžius leidžiama taikyti ją praktikoje;

kadangi 1968 m. spalio 15 d. Tarybos reglamente (EEB) Nr. 1612/68 dėl laisvo darbuotojų judėjimo Bendrijoje ⁽¹⁾ nėra specialių nuostatų apie tokių darbuotojų tinkamą rekomendaciją ar reputaciją, profesinę discipliną arba mokslo vardų naudojimą; kadangi šios taisyklės atskirose valstybėse narėse yra arba gali būti taikomos ir pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims, ir savarankiškai dirbantiems asmenims; kadangi veikla, kuria norint verstis valstybėse narėse būtinas farmacininko diplomą, pažymėjimas arba kitas kvalifikaciją įrodantis dokumentas, verčiasi ir pagal darbo sutartį, ir savarankiškai dirbantys asmenys arba tie, kurie savo profesinėje veikloje sugeba suderinti ir viena, ir kita; kadangi siekiant skatinti profesiją turinčių asmenų judėjimą Bendrijos šalyse ši direktyva dėl to turėtų būti taikoma ir pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims,

1. Valstybė narė pripažįsta diplomus, pažymėjimus ir kitus oficialią kvalifikaciją įrodančius dokumentus, kurie išvardyti 4 straipsnyje ir kuriuos, remiantis Direktyvos 85/432/EEB 2 straipsnio nuostatomis, išduoda kitos valstybės narės savo piliečiams, leisdama jų savininkams pasinaudoti tokia pat teise pradėti ir vykdyti jos teritorijoje 1 straipsnyje nurodytą veiklą kaip ir tiems, kurie turi 4 straipsnyje išvardytus jos pačios išduotus diplomus, pažymėjimus ir kitus oficialią kvalifikaciją įrodančius dokumentus.

2. Tačiau steigiant naujas viešąsias vaistines valstybės narės neprivalo pripažinti 1 dalyje nurodytų diplomų, pažymėjimų ir kitų oficialią kvalifikaciją įrodančių dokumentų. Trumpiau negu trejus metus veikiančios vaistinės, kurioms taikoma ši direktyva, taip pat laikomos naujomis.

Praėjus penkeriems metams nuo 19 straipsnio 1 dalyje nurodytos datos, Komisija pateikia Tarybai ataskaitą apie tai, kaip valstybės narės įgyvendina šios dalies pirmosios pastraipos reikalavimus ir apie galimybes plačiau taikyti abipusį 1 dalyje nurodytų diplomų, pažymėjimų ir kitų oficialią kvalifikaciją įrodančių dokumentų pripažinimą bei pateikia atitinkamus pasiūlymus.

3 straipsnis

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I SKYRIUS

Taikymo sritis

1 straipsnis

Ši direktyva taikoma veiklai, kuri turi atitikti vienoje arba daugiau valstybių narių taikomus profesinės kvalifikacijos reikalavimus ir kuria gali verstis tie asmenys, kurie turi įsigiję vieną iš 4 straipsnyje minimų diplomų, pažymėjimų arba kitų kvalifikaciją įrodančių dokumentų.

1. Darant išimtį 2 straipsnio nuostatomis ir nepažeidžiant 1979 m. Stojimo akto 45 straipsnio, Graikijos Respublika neprivalo pripažinti, kaip nurodyta 2 straipsnyje, kitose valstybėse narėse išduotų diplomų, pažymėjimų ir kitų oficialią kvalifikaciją įrodančių dokumentų, išskyrus tuos atvejus, kai 1 straipsnyje nurodyta veikla pagal darbo sutartį dirbantis asmuo verčiasi taip, kaip nurodyta Reglamente (EEB) Nr. 1612/68.

Tuo laikotarpiu, kai Graikijos Respublika naudojami tokia išimtimi, tačiau nepažeidžia 1979 m. Stojimo akto 45 straipsnio, kitos valstybės narės neprivalo, kaip nurodyta 2 straipsnyje, pripažinti 4 straipsnio d punkte nurodytų pažymėjimų, išskyrus tuos atvejus, kai 1 straipsnyje nurodyta veikla pagal darbo sutartį dirbantis asmuo verčiasi taip, kaip nurodyta Reglamente (EEB) Nr. 1612/68.

2. Praėjus dešimčiai metų nuo 19 straipsnyje nurodytos datos, Komisija pateikia Tarybai atitinkamus pasiūlymus dėl platesnio diplomų, pažymėjimų ir kitų oficialią kvalifikaciją įrodančių dokumentų abipusio pripažinimo taikymo, kad būtų galima lengviau ir veiksmingiau pasinaudoti įsisteigimo teise, galiojančia tarp Graikijos Respublikos ir kitų valstybių narių. Šiuos pasiūlymus Taryba svarsto laikydamasi EEB sutartyje išdėstytos tvarkos.

⁽¹⁾ OL L 257, 1968 10 19, p. 2.

4 straipsnis

Diplomai, pažymėjimai ir kiti oficialią kvalifikaciją įrodantys dokumentai, apie kuriuos kalbama 2 straipsnyje, yra tokie:

a) Belgijoje:

Le diplôme légal de pharmacien/het wettelijk diploma van apotheker (farmacijos diplomai), kuri išduoda universitetų medicinos ir farmacijos fakultetai, Vyriausioji egzaminų komisija arba universitetinio švietimo Valstybinė egzaminų komisija;

b) Danijoje:

Bevis for bestået farmaceutisk kandidateksamen (farmacijos studijų baigimo universitete pažymėjimas);

c) Vokietijos Federacinėje Respublikoje:

1) *Zeugnis über die staatliche Pharmazeutische Prüfung* (valstybinis farmacijos pažymėjimas), kuri išduoda kompetentingos institucijos;

2) Vokietijos Federacinės Respublikos kompetentingų institucijų išduoti pažymėjimai, kad diplomai, kuriuos išdavė kompetentingos Vokietijos Demokratinės Respublikos institucijos po 1945 m. gegužės 8 dienos, pripažįstami lygia-verčiais tiems, kurie nurodyti 1 punkte;

d) Graikijoje:

Πατοποιητικό των αρμοδίων αρχών, ικανότητας άσκησης της φαρμακευτικής, χορηγούμενο μετά κρατική εξέταση (tinkamos kvalifikacijos verstis farmacininko veikla pažymėjimas), kuri išduoda kompetentingos institucijos po valstybinių egzaminų;

e) Prancūzijoje:

Valstybinis farmacijos diplomai, kuri išduoda universitetai arba universitetų išduotas Valstybinis farmacijos gydytojo diplomai;

f) Airijoje:

The certificate of Registered Pharmaceutical Chemist (diplomuoto vaistininko pažymėjimas);

g) Italijoje:

Diplomas arba pažymėjimas, suteikiantis teisę verstis farmacinine veikla, įgytas išlaikius valstybinių egzaminų;

h) Liuksemburge:

Valstybinis farmacijos diplomai, išduotas Valstybinės egzaminų komisijos ir pasirašytas šalies Švietimo ministro;

i) Nyderlanduose:

Het getuigschrift van met goed gevolg afgelegd apothekerexamen (farmacijos studijų baigimo universitete pažymėjimas);

j) Jungtinėje Karalystėje:

The certificate of Registered Pharmaceutical Chemist (diplomuoto vaistininko pažymėjimas).

5 straipsnis

Jeigu valstybėje narėje reikalaujama, kad asmenys, besiverčiantys viena iš 1 straipsnyje nurodytų veiklų, privalo ne tik turėti 4 straipsnyje nurodytą diplomą, pažymėjimą arba kitą oficialią kvalifikaciją įrodantį dokumentą, bet ir atitinkamą profesinę patirtį, tokioje valstybėje pakanka pateikti pažymėjimą, kuri išduoda kilmės valstybės narės arba valstybės narės, iš kurios atvyko toks asmuo, kompetentingos institucijos ir kuriame būtų įrašyta, kad jis tam tikrą laiką tokia veikla vertėsi kilmės valstybėje narėje arba valstybėje narėje, iš kurios atvyko.

Tačiau dvejų metų patirties laikotarpis, kuri būtina dirbti Didžiojoje Liuksemburgo Hercogystėje pagal specialybę norint gauti valstybinį viešosios farmacijos pažymėjimą, yra nepripažįstamas.

III SKYRIUS

Galiojančios teisės

6 straipsnis

Diplomai, pažymėjimai ir kiti universitete arba panašioje įstaigoje įgyti kvalifikaciją farmacijos srityje patvirtinantys dokumentai, kuriuos valstybės narės išduoda kitų valstybių narių piliečiams ir kurie neatitinka būtiniausių išsilavinimo reikalavimų, išdėstytų Direktyvos 85/432/EEB 2 straipsnyje, prilyginami šiuos reikalavimus atitinkantiems diplomams, jeigu:

— studijos buvo baigtos prieš pradėdant įgyvendinti šią direktyvą,

arba

— studijos buvo baigtos pradėjus įgyvendinti šią direktyvą, tačiau pradėtos prieš pradėdant įgyvendinti šią direktyvą,

ir visais atvejais, jeigu:

— kartu pateikiamas pažymėjimas, kad jų savininkai penkerius metus iš eilės iki tokio pažymėjimo suteikimo toje valstybėje narėje aktyviai ir įstatymų numatyta tvarka vertėsi viena iš Direktyvos 85/432/EEB 1 straipsnio 2 dalyje nurodytų veiklų rūšių, jeigu tokia veikla toje valstybėje yra reglamentuojama.

IV SKYRIUS

Naudojimasis mokslo vardu

7 straipsnis

1. Priimančiosios valstybės narės, nepažeisdamos 14 straipsnio, valstybės narės piliečiams, kurie atitinka 2, 5 ir 6 straipsniuose išdėstytus reikalavimus, garantuoja teisę naudotis mokslo vardu ir, jei reikia, sutrumpintu jo variantu kilmės valstybės narės arba valstybės narės, iš kurios jie yra atvykę, kalba. Priimančiosios valstybės narės turi teisę reikalauti, kad po tokio vardo būtų rašoma jį suteikusių įstaigos arba egzaminų komisijos pavadinimas ir vieta.

2. Jeigu mokslo vardas, kuriuo naudojama kilmės valstybėje narėje arba valstybėje narėje, iš kurios atvyko užsienio pilietis, priimančiojoje valstybėje narėje gali būti supainiotas su vardu, kuris toje valstybėje yra suteikiamas tik po papildomų studijų, kurių toks asmuo nėra baigęs, priimančioji valstybė narė turi teisę reikalauti, kad vardas, kurį suteikia kilmės valstybė narė arba valstybė narė, iš kurios atvyko toks asmuo, būtų rašomas taip, kaip nurodo priimančioji valstybė narė.

V SKYRIUS

Nuostatos, sudarančios sąlygas lengviau pasinaudoti įsisteigimo teise

8 straipsnis

1. Priimančioji valstybė narė, kuri iš savo piliečių, pirmą kartą pradedančių bet kokią 1 straipsnyje nurodytą veiklą, reikalauja gero elgesio arba geros reputacijos įrodymo, iš kitų valstybių narių piliečių reikalauja pateikti tik pažymėjimą, išduotą kilmės valstybės narės arba valstybės narės, iš kurios atvyko užsienio pilietis, kompetentingos institucijos, kuriame būtų nurodyta, kad asmuo atitinka tos valstybės narės keliamus reikalavimus dėl gero elgesio arba geros reputacijos.

2. Jeigu kilmės valstybė narė arba valstybė narė, iš kurios atvyko užsienio pilietis, nereikalauja įrodymo apie gerą elgesį ar gerą reputaciją iš asmenų, siekiančių pradėti tokią veiklą, priimančioji valstybė narė turi teisę reikalauti, kad kilmės valstybės narės arba valstybės narės, iš kurios atvyko, piliečiai pateiktų išrašą iš teismo

registro arba, jei to padaryti neįmanoma, jam prilygstantį dokumentą, išduotą kilmės valstybės narės arba valstybės narės, iš kurios atvyko užsienio pilietis, kompetentingos institucijos.

3. Jeigu priimančioji valstybė narė turi žinių, kad toks asmuo prieš įsisteigdamas toje valstybėje buvo įsivėlęs į svarbius įvykius už jos teritorijos ribų ir kad tai gali turėti įtakos veiklai, kurią norima pradėti jos teritorijoje, ji turi teisę apie tai informuoti kilmės valstybę narę arba valstybę narę, iš kurios atvyko užsienio pilietis.

Kilmės valstybė narė arba valstybė narė, iš kurios atvyko užsienio pilietis, tikrina tokius faktus ir jų galimą poveikį atitinkamai veiklai toje valstybėje narėje. Šios valstybės institucijos nustato tokių tyrimų pobūdį ir trukmę, taip pat informuoja priimančiąją valstybę narę apie kitus savo veiksmus, susijusius su išduotais pažymėjimais arba dokumentais.

4. Valstybės narės garantuoja siunčiamos informacijos konfidencialumą.

9 straipsnis

1. Jeigu priimančiosios valstybės narės įstatymuose ir kituose teisės aktuose yra nuostatų, susijusių su reikalavimais dėl gero elgesio arba geros reputacijos, tarp jų nuostatų dėl nuobaudų už sunkius profesinius nusikaltimus arba nuteisimus už kriminalinius nusikaltimus, susijusius su bet kuria 1 straipsnyje nurodyta veikla, kilmės valstybė narė arba valstybė narė, iš kurios atvyko užsienio pilietis, perduoda priimančiajai valstybei narei visą informaciją apie profesinio arba administracinio pobūdžio drausmines priemones arba kriminalines nuobaudas, taikytas šiam asmeniui tuo metu, kai jis vertėsi savo profesine veikla kilmės valstybėje narėje arba valstybėje narėje, iš kurios atvyko.

2. Jeigu priimančioji valstybė narė turi žinių, kad toks asmuo prieš įsisteigdamas toje valstybėje buvo įsivėlęs į svarbius įvykius už jos teritorijos ribų ir kad tai gali turėti įtakos veiklai, kurią norima pradėti jos teritorijoje, ji turi teisę apie tai informuoti kilmės valstybę narę arba valstybę narę, iš kurios atvyko užsienio pilietis.

Kilmės valstybė narė arba valstybė narė, iš kurios atvyko užsienio pilietis, tikrina tokius faktus ir jų galimą poveikį atitinkamai veiklai toje valstybėje narėje. Šios valstybės institucijos nustato tokių tyrimų pobūdį ir trukmę bei informuoja priimančiąją valstybę narę apie kitus savo veiksmus, susijusius su informacija, išsiųsta laikantis 1 dalies reikalavimų.

3. Valstybės narės garantuoja siunčiamos informacijos konfidencialumą.

10 straipsnis

Jeigu priimančioji valstybė narė iš savo piliečių, norinčių pradėti arba verstis 1 straipsnyje nurodyta veikla, reikalauja pateikti pažymėjimą apie fizinę arba psichinę sveikatos būklę, tokiai valstybei pakanka pateikti atitinkamą dokumentą, kurį būtina pateikti valstybėje narėje, iš kurios yra kilęs arba atvykęs užsienio pilietis.

Jeigu kilmės valstybė narė arba valstybė narė, iš kurios atvyko užsienio pilietis, netaiko tokio pobūdžio reikalavimų tiems, kurie nori pradėti arba verstis tokia veikla, toks pilietis turi pateikti priimančiajai valstybei narei pažymėjimą, išduotą tos valstybės kompetentingos institucijos, kuris atitiktų priimančiojoje valstybėje narėje išduodamus pažymėjimus.

11 straipsnis

Dokumentai, nurodyti 8, 9 ir 10 straipsniuose, negalioja, jeigu nuo jų išdavimo praėjo daugiau negu trys mėnesiai.

12 straipsnis

1. Procedūra, pagal kurią atitinkamam asmeniui suteikiama teisė pradėti bet kurią 1 straipsnyje nurodytą veiklą laikantis 8, 9 ir 10 straipsnių reikalavimų, turi būti įvykdyta kaip galima greičiau ir baigta ne vėliau kaip po trijų mėnesių skaičiuojant nuo visų dokumentų apie tokį asmenį pateikimo dienos, neįskaitant uždelimo dėl apeliacijų, kurios gali būti pateikiamos užbaigus tą procedūrą.

2. 8 straipsnio 3 dalyje ir 9 straipsnio 2 dalyje minėtai atvejais prašymas iš naujo peržiūrėti sprendimą sustabdo 1 dalyje nurodyto termino eigą.

Gavusi prašymą, kilmės valstybė narė arba valstybė narė, iš kurios atvyko užsienio pilietis, atsakymą pateikia per tris mėnesius.

Gavusi atsakymą arba pasibaigus nurodytam terminui, priimančioji valstybė narė tęsia 1 dalyje minėtą procedūrą.

13 straipsnis

Jeigu valstybė narė reikalauja, kad jos piliečiai, siekiantys pradėti arba vykdyti 1 straipsnyje nurodytą veiklą, duotų priesaiką arba pateiktų oficialų pareiškimą, ir jeigu tokios priesaikos arba pareiškimo forma negali pasinaudoti kitos valstybės narės piliečiai, tokia valstybė narė garantuoja, kad tokiems asmenims būtų pasiūlyta kita lygiavertė priesaikos arba pareiškimo forma.

14 straipsnis

Jeigu, verčiantis 1 straipsnyje nurodyta veikla, priimančioji valstybė narė reglamentuoja naudojimąsi mokslo vardu, kitų valstybių narių piliečiai, kurie atitinka 2, 5 ir 6 straipsniuose išdėstytus profesinės kvalifikacijos reikalavimus, naudojami tokiu

mokslo vardu ir sutrumpintu jo variantu, kurie yra nustatyti priimančiojoje valstybėje narėje ir atitinka tos valstybės reikalavimus.

15 straipsnis

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių, kad tokie asmenys gautų informaciją apie priimančiosios valstybės narės sveikatos ir socialinio draudimo įstatymus ir, jei reikia, apie priimančiojoje valstybėje narėje galiojančią profesinę etiką.

Tuo tikslu valstybėse narėse gali būti steigiami informaciniai centrai, kuriuose toks asmuo gautų būtiną informaciją. Priimančioji valstybė narė turi teisę reikalauti, kad tokie asmenys kreiptųsi į šiuos centrus.

2. Valstybės narės turi teisę steigti 1 dalyje nurodytus centrus, kuriuos globotų kompetentingos institucijos, jų paskirtos per 19 straipsnio 1 dalyje nurodytą laiką.

3. Valstybė narė rūpinasi, kad tokie asmenys, jei reikia, savo pačių ir savo klientų labai pakankamai mokėtų priimančiosios šalies kalbą ir priimančiojoje valstybėje narėje galėtų dirbti pagal savo profesiją.

VI SKYRIUS

Baigiamosios nuostatos*16 straipsnis*

Iškilus pagrįstoms abejonėms, priimančioji valstybė narė turi teisę reikalauti, kad kitos valstybės narės kompetentingos institucijos patvirtintų II ir III skyriuose nurodytų ir kitos valstybės narės išduotų diplomų, pažymėjimų ir kitų oficialią kvalifikaciją įrodančių dokumentų autentiškumą, taip pat faktą, kad tokio asmens baigtos studijos atitinka Direktyvos 85/432/EEB reikalavimus.

17 straipsnis

Per laikotarpį, nurodytą 19 straipsnio 1 dalyje, valstybės narės skiria institucijas ir įstaigas, turinčias teisę išduoti arba priimti diplomus, pažymėjimus ir kitus oficialią kvalifikaciją įrodančius dokumentus, taip pat šioje direktyvoje nurodytus dokumentus bei informaciją ir apie tai informuoja Komisiją ir kitas valstybes nares.

18 straipsnis

Ši direktyva taip pat taikoma valstybių narių piliečiams, kurie yra pagal darbo sutartį dirbantys asmenys ir verčiasi arba ketina verstis viena iš 1 straipsnyje nurodytų veiklų pagal Reglamento (EEB) Nr. 1612/68 nuostatas.

19 straipsnis

1. Valstybės narės patvirtina priemones, kurios, įsigaliojusios iki 1987 m. spalio 1 d., įgyvendina šią direktyvą, ir apie tai nedelsdamos informuoja Komisiją.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai pagrindinių nacionalinės teisės nuostatų, kurias jos priima šios direktyvos taikymo srityje, tekstus.

20 straipsnis

Jeigu valstybė narė, taikydama šią direktyvą, susiduria su dideliais sunkumais tam tikrose srityse, Komisija kartu su ta valstybe

nagrinėja šiuos sunkumus ir paprašo Farmacijos komiteto, įsteigto Sprendimu 75/320/EEB ⁽¹⁾, pareikšti savo nuomonę.

Komisija, jei reikia, teikia Tarybai atitinkamus pasiūlymus.

21 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Liuksemburge, 1985 m. rugsėjo 16 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

M. FISCHBACH

⁽¹⁾ OL L 147, 1975 6 9, p. 23.